

Zasadniczy problem ludzkości: skandal ubóstwa w obliczu obfitości

Marcel Lefebvre

(wykład podczas tygodniowego sympozjum naukowego w sierpniu 2011 r.)

Temat dzisiejszego wykładu, jak i wszystkich wykładów bieżącego tygodnia, ma na celu wskazanie zasadniczego problemu ludzkości: skandalu ubóstwa w obliczu obfitości.

Gdyby nie było obfitości, moglibyśmy dzielić się, ale my się „dzielimy”, my hojnie rozdajemy materiały śmierci, destrukcji, a ograniczamy pożywienie i ograniczamy potrzeby ludzkie. W roku 1934, kiedy Louis Even zapoznał się propozycjami Douglasa, inżyniera i ekonomisty szkockiego, skonstatował: „To jest światło na mojej drodze, trzeba, aby cały świat się o tym dowiedział”.

Even odnalazł to światło w niewielkim tekście J. Cra-te'a Larkina: „Od długu do dobrobytu”. Choć znał społeczną naukę Kościoła, sposób jej zastosowania nie był sprecyzowany. I wtedy opatrność mu zesłała tę małą książkę Larkina.

Czterdzieści ostatnich lat swego życia poświęcił na upowszechnianie światła – doktryny. W 1937 r. porzucił swą pracę, gdyż weekendy oraz wieczory po zakończeniu pracy nie wystarczały do szerzenia tej wiedzy. Even rzucił się w wir frapującej misji: znaleźć podstawowe przyczyny problemu biedy.

W dokumencie, który rozprowadziliśmy w milionach egzemplarzy, w dziesiątkach różnych języków, zacytowaliśmy słowa papieża Jana Pawła II: „Istnieje pilna potrzeba, aby położyć kres skandalowi ubóstwa na świecie! Reformą, którą należy przeprowadzić bezzwłocznie, jest zmiana systemu finansowego. Bacznie zwracamy uwagę, aby tej kardynalnej przyczyny problemu nie potraktować powierzchownie”.

W 1931 r., w swojej encyklice *Quadragesimo Anno*, papież Pius XI wskazał na tych, którzy kontrolują pieniądze i kredyt narodów. „W ten sposób regulują oni niejako obieg krwi w organizmie gospodarczym i sam żywioł gospodarczego życia [...] trzymają w swych rękach”. Papież dodał, że rządy utraciły prawo pełnienia tej szlachet-

nej funkcji (tj. emisji pieniądza), stając się lokajami tej potężnej finansjery. Ci, którzy kontrolują pieniądze, kontrolują także informacje w mediach i kontrolują formację ekonomistów utrzymujących aktualny system finansowy.

Encyklika *Populorum progressio*

Papież Paweł VI w swojej encyklice *Populorum progressio* mówił o „zgubnym systemie”, który przewodzi kapitalizmowi. Kapitalizm nie trzeba zmieniać. Problem ekonomiczny nie jest spowodowany prywatną własnością czy wolną konkurencją. Wolne przedsiębiorstwa produkują wystarczającą ilość dóbr, nawet w nadmiarze, ale system finansowy, który przewodzi systemowi produkcji kapitalistycznej nie jest dostosowany do poziomu produkcji.

Ludzie mogą produkować mnóstwo dóbr, ale gdy ktoś zadecyduje zamknąć kurek, pieniądze przestają istnieć, zaczynamy cierpieć na brak „znaku”. Pieniądz nie jest bogactwem sam w sobie. Bogactwo to chleb, to wszelkie dobra konsumpcyjne. Ale dzisiaj „znak” jest ważniejszy od rzeczywistości. Papież Jan Paweł II oskarżył ten „negatywny system” „struktury grzechu”, który jest powodem miliardowego zadłużenia.

Umorzyć długi

W 1980 r. 75 biskupów Ameryki Łacińskiej zaprotestowało przeciwko Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu (MFW) i Bankowi Światowemu, które pożyczły ich krajom 80 miliardów dolarów. Po upływie 10 lat ci ludzie musieli zwrócić 418 milionów dolarów odsetek, czyli 5 razy więcej, niż wynosiła pożyczka, której im udzielono. A dług wciąż nie jest spłacony. Nie bez racji papież Jan Paweł II żądał umorzenia długów krajów na

Jubileusz 2000-lecia. Aby spłacić oprocentowanie długu, cała produkcja ludności tych krajów jest przeznaczona na eksport. Ludzie nie mogą korzystać z dóbr przez siebie wyprodukowanych.

Ludzie cierpią

Pojechałem do Kongo. Mówią mi, że są pracownicy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia od 10 miesięcy dlatego, że rząd zdecydował wysłać te pieniądze do MFV i Banku Światowego na spłatę odsetek od długu spłaconego już kilkakrotnie. Więc ludzie cierpią. Ten system uniemożliwia rozwój kraju.

W Kandzie mamy instytucję, która się nazywa Bank Kanady. W 1935 r. Komisja Parlamentarna postawiła pytanie pierwszemu prezesowi banku Grahamowi Towersowi, dotyczące banku i handlu. Pytanie brzmiało: „Dlaczego kraj mający prawo bicia pieniądza zrzuca się tego przywileju na rzecz monopolu prywatnego, pożyczając od tego monopolu to, co sam ma moc zrobić, płacąc odsetki, które prowadzą naród do ruiny?”. Na co prezes odpowiedział: „Jeśli rząd chce zmienić formę działania systemu bankowego, leży to oczywiście w kompetencjach parlamentu”. Konstytucja Kanady precyzuje, że władzę bicia pieniądza i ustalania wartości ma rząd centralny i federalny. A w rzeczywistości nic się nie zmieniło. Nasz obecny premier wciąż pożycza pieniądze od tego monopolu. Pożyczając 39 miliardów dolarów dla opłacenia poszczególnych ministerstw, dług krajowy wzrósł do 562 miliardów dolarów w 2002 r. 562 miliardy dolarów długu od pożyczki 39 miliardów dolarów! Ten system jest perwersyjny!

Święty Ludwik, król Francji powiedział: „naczelnym obowiązkiem króla jest bicie pieniędzy dla ułatwienia wymiany między stronami”. Który rząd bije dzisiaj pieniądze? Żaden!

To garstka osobników uzurpowała władzę kreowania pieniądza. Kanada oddała ten przywilej prywatnemu monopolowi w 1913 r. W Stanach Zjednoczonych 23 grudnia 1913 r. grupka posłów głosowała za prawami Rezerwy Federalnej, prywatnego organizmu, który przechwycił monopol kreowania pieniądza.

Żyjemy w okresie kryzysu ekonomicznego. To nie pochodzi od Boga. Bóg wciąż nas obdarza deszczem i słońcem. Dobra konsumpcyjne są wytwarzane w wystarczającej ilości, aby wyżywić całą ludzkość, ale grupka ludzi trzyma w swoich rękach kurek od pieniędzy, który zamykają w okresie pokoju. Ciekawe, że to, co powoduje biedę w obliczu obfitości, w czasie wojny otwiera się automatycznie i ogromne pieniądze są kreowane po to, aby niszczyć, czyli na użytek wojny.

Krach finansowy w Stanach Zjednoczonych

Miliony rodzin amerykańskich straciło domy. Bush nie miał 5 centów, żeby im pomóc. Ale tuż przed odejściem z Białego Domu znalazł 700 miliardów dolarów, żeby pomóc „biednym” bankom. Przecież nie mógł zostawić banków w takich kłopotach. A rodzina wyrzuca na bruk, w czym problem? A gdzie Bush znalazł owe 700 miliardów dolarów na pomoc bankom? – w banku Rezerwy Federalnej!

Bank Rezerwy Federalnej w pojęciu prawie ogółu Amerykanów, tudzież obcokrajowców, to bank rządowy, to bank wszystkich

mieszkańców Ameryki. Nic bardziej mylnego! To bankierzy Rezerwy Federalnej pożyczali Bushowi 700 miliardów dolarów, ale nie w banknotach, nie w gotówce, czy „na piśmie”! Oto do wielkich ksiąg Rezerwy Federalnej wpisano owe 700 miliardów dolarów, czyli stworzono tę sumę. Ci bankierzy, którzy wpisali tę sumę do księgi, stali się jej właścicielami i obligują nas do płacenia odsetek od tej sumy. A kto będzie płacił? – Biedacy, którzy potracili domy będą płacić odsetki od tych 700 miliardów dolarów podarowanych bankom, a także odsetki od \$15 bilionów długu federalnego. A komu nasze kraje są winne tyle miliardów? Może jesteśmy winni Europie, poszczególnym krajom Europy? A komu winne są miliardy dolarów kraje Europy? – Stanom Zjednoczonym? A komu są winni Amerykanie największego długu w skali światowej? Winni są temu zgubnemu systemowi międzynarodowych banków, które kreują pieniądze z niczego i stają się władcami bogactw wszystkich krajów.

Mur nie do przewyciężenia

Zainteresowała nas wypowiedź kardynała Bernarda Agré w Rzymie, w 2004 r. Kardynał, będący członkiem Papieskiej Rady Sprawiedliwości i Pokoju, porównując banki do muru nie do przewyciężenia powiedział, że nie udzieliły one żadnej pomocy dla rozwoju Afryki, bo jakże można rozwijać Afrykę, gdy stopa procentowa od zaciągniętej od banków pożyczki sięga 17-20 %?

I miał rację. Gdy zaprosiliśmy kardynała do Rouge-mont, bez chwili wahania skorzystał z zaproszenia. Przyjechał do nas w czerwcu 2008 r. Już podczas drugiego dnia kursu podzielił się swoimi refleksjami: „Jeśli dobrze zrozumiałem, to banki kreują pieniądze z niczego i stają się właścicielami wszystkiego”!

Sam Mayer Amschel Rothschild powiedział: „Pozwólcie mi emitować i kontrolować pieniądze jakiegokolwiek kraju, a będzie mi wszystko jedno, kto ustanawia ich prawa!”. Około roku 1700 w pięciu największych stolicach Europy ustanowił swych pięciu synów prezesami sieci prywatnych banków. Ten system rozprzestrzenił się na całym świecie. Wszystkie kontynenty są pod ich dominacją. Wszystkie kraje świata są zadłużone u bankierów, którzy nie mają ani ojczyzny, ani granic. Finansują oni dwie strony: aliantów i przeciwników.

System bankowy poczęty w nieprawości

W 1949 r. sir Josiah Stamp, prezes Banku Anglii powiedział: „system bankowy został poczęty w nieprawości i narodził się w grzechu”. „Bankierzy posiadają planetę”. Te słowa wypowiedziane przez bankiera, to zdumiewająca objawienie! Nie mówimy tutaj o małych bankierach z rogu ulicy, ale o wielkich bankierach międzynarodowych, o ludziach kalibru Rockefellera, Rothschilda i kilku innych.

„Odbierzcie im planetę – powiedział sir Josiah Stamp

– zostawiając im władzę kreowania pieniądza, a jednym pociągnięciem pióra utworzą wystarczającą ilość pieniędzy do wykupienia planety, stając się jej właścicielami”.

Jesteśmy tego świadkami, nieprawda? Jeśli chcecie pozostać niewolnikami bankierów – powiedział prezes Banku Anglii – pozwólcie im kreować pieniądze i kontrolować kredyt.

Dobrobyt w Nowej Anglii

Przedstawię wam sylwetkę człowieka, który wpisał się na karty historii. To Benjamin Franklin, jeden z ojców założycieli Stanów Zjednoczonych, urodzony w Bostonie w stanie Massachusetts w 1706 r., gubernator Pensylwanii. W 1750 r. został gubernatorem Nowej Anglii. Zdając raport swym przełożonym angielskim powiedział: „Na całym globie nie znajdziecie ludzi bardziej szczęśliwych i żyjących w takim dobrobycie!”.

Ówczesna sytuacja Anglii była bardzo ciężka. Był to okres kryzysu: bezrobocie, bankructwa, wypełnione więzienia. A kolonie rozwijały się jak zaczarowane.

Władze angielskie pytają Franklina: „Jaki jest wasz sekret?”. Franklin odpowiedział: „To proste, w naszej kolonii sami emitujemy papierowe pieniądze zwane drukami kolonialnymi w ilości zapewniającej sprzedaż wszystkich wytworów producentów konsumentom”.

Celem produkcji jest konsumpcja, a pieniądze są po to, aby ułatwić wymianę.

„Kreując nasze własne papierowe pieniądze – kontynuuje Franklin – kontrolujemy naszą siłę nabywczą i nikomu nie musimy płacić odsetek”. Oto sekret dobrobytu ówczesnej kolonii Nowej Anglii.

Rząd Kanady oddał prawo emisji pieniądza monopolowi prywatnemu. Rezultaty są następujące: pożyczając 39¹ miliardów dolarów dla opłacenia usług z powodu oprocentowania złożonego akumulującego się przez lata, dług sięga 562 miliardów dolarów. 93% długu federalnego Kanady pochodzi ze skumulowanych procentów złożonych, a 7% to budżet narodowy. Gdybyśmy płacili tylko za usługi świadczone przez rząd, byłoby to bagatelą! Były lata, kiedy za pożyczkę \$39 miliardów płacił się \$42 miliardy odsetek. To były lata prawdziwego dobrobytu.

¹ Narodowy dług Kanady w roku 2012 wynosi ponad 800 miliardów dolarów, tj. 160 milionów dolarów odsetek od długu narodowego na dzień, \$60 miliardów rocznie.

Publikacje o Kredycie Społecznym i systemie monetarnym

W języku polskim:

NOWOŚĆ! Kredyt Społeczny w 10 lekcjach (A. Pilote)	24 zł / \$15
Globalne oszustwo i drogi wyjścia (L. Even)	14 zł / \$12
Dlaczego wciąż brak nam pieniędzy (Barclay)	12 zł / \$7
Falszerze pieniędzy (L. Soucy)	10 zł / \$7
Kryzys pieniądza (Ch. Hollis)	19 zł / \$10
Kredyt Społeczny a Katolicyzm (G. Levesque)	7 zł / \$5
Lichwa (H. Belloc)	7 zł / \$5
Fatima i wielki spisek (D. Manifold)	17 zł / \$10
Pieniądz korzeń wszelkiego zła (D. Manifold)	6 zł / \$4
O pieniądzu i lichwiarzach (R. Gładkowski)	7 zł / \$4
i inne	

(koszt przesyłki wliczony)

W języku angielskim i francuskim:

In This Age of Plenty (L. Even)	\$25.00
The Social Credit in 10 Lessons (A. Pilote)	\$12.00
From Debt to Prosperity (J.C. Larkin)	\$10.00
The Money Myth Exploded (L. Even)	\$3.00
What Do We Mean By Real Social Credit (Even)	\$4.00
A Sound and Effective Financial System (Even)	\$4.00
The meaning of Social Credit (Colbourne)	\$13.00
Social Credit (C.H. Douglas)	\$18.00
Economic Democracy (C.H. Douglas)	\$21.00
The Money Trick (C.Barclay-Smith)	\$10.00
The Counterfeiters (L. Soucy)	\$10.50
The Monopoly of Credit (C.H. Douglas)	\$21.00
The Approach to Reality (C.H. Douglas)	\$3.00
An Introduction to Social Credit (Monahan)	\$13.00
The Nature of Credit (T.V. Holmes)	\$2.00
Social Credit Principles (C.H. Douglas)	\$1.50
Why I am a Social Creditor (B. Monahan)	\$3.00
The New and The Old Economics (C.H. Douglas)	\$3.00
Whose service is perfect freedom (C.H. Douglas)	\$10.00
The Tragedy of Human Effort (C.H. Douglas)	\$3.00
and others	

Kiedy angielscy bankierzy odkryli sekret Franklina, zażądali, aby rząd uchwalił prawo zakazujące koloniom bicia pieniądza, zmuszając je do pożyczania na procent od Banku Anglii – banku prywatnego, nie królewskiego.

W ciągu roku wszystko uległo zmianie. Kolonie po-
grążyły się w kryzysie, dobrobyt zmienił się w nędzę tak-
ką samą, jaką panowała w Anglii. Powodem była zmiana
systemu ekonomicznego.

Z tego wypływa konkluzja: system finansowy służący
społeczeństwu powoduje rozwój, rozkwit kraju, system
służący garstce wyzyskiwaczy, czyni ze społeczeństwa
niewolników.

Afryka eksploatowana przez bankierów

Podczas naszego pobytu w Afryce mówiono, że nie-
które kraje świętują 50 rocznicę niepodległości. Jakiej
niepodległości? Tych, którzy kolonizowali te kraje, wy-
rzucano. Zostali oni zastąpieni przez kolonizatorów z ze-
wnątrz. Zostali MFN czy Bank Światowy pożyczają da-
nemu krajowi 1 miliard dolarów, w ciągu jednego roku
żądają zwrotu 1 miliarda dolarów i 100 milionów – jeśli
pożyczano na 10%. Kardynał Agré powiedział, że w Afry-
ce oprocentowanie sięga często 20%. Problem w tym,
że tych 200 czy 100 milionów odsetek nie ma, one nie
istnieją.

Ten system kreuje kapitał z niczego. Bankierzy po-
życczyli wam cyfry, a żądają zwrotu odsetek. A wy, pracu-
jąc w pocie czoła jesteście zmuszeni eksportować wasze
produkty za marne grosze. I wciąż jesteście zadłużeni. I
ten dług nie może być spłacony - \$1 miliardem nie moż-
na spłacić \$1 miliarda 100 milionów, czy \$1 miliarda 200
milionów.

System nie dał do obiegu odsetek, których zwrotu
się domaga. To tylko bankierzy mają przywilej pożyczać
wiatr, cyfry, stawac się właścicielami tych cyfr i domagać
się odsetek.

To, co prezes Banku Anglii powiedział w 1940 r. jest
prawdą. Kardynał Agré rozpoznał tę prawdę. Kiedy byli-
śmy w Abidżanie, [Wybrzeże Kości Słoniowej] kardynał
mi powiedział: „Kiedy byłem u was w Rougemont, dosta-
łem od was całe walizki literatury. Dałem je przewodni-
czącemu Narodowego Zgromadzenia Wybrzeża Kości
Słoniowej. W niedługim czasie spotkałem go przypad-
kiem. Oto co mi przewodniczący powiedział: „Eminen-
cjo, to prawdziwa bomba, którą Eminencja włożyła mi w
ręce! Musimy o tym rozmawiać”.

Technika systemu finansowego: dzielić i rządzić

Sposobem działania tego zgubnego systemu jest
dzielenie, aby lepiej rządzić. U nas w Kanadzie Anglicy
biją się z Francuzami, w Stanach Zjednoczonych – czar-
ni z białymi, w Irlandii – katolicy z protestantami, w Afryce
biją się różne wspólnoty etniczne. Podczas gdy my się bi-
jemy, oni, bankierzy, zabierają bogactwa naturalne, prze-
mieszczają ludność do różnych miejsc, zadłużają nasze
kraje. Im bardziej zadłużą dany kraj, tym większą mają
nad nim kontrolę. Dziś jest to kontrola na skalę światową.

Polecamy wam zapoznanie się z historyjką „Wyspa
rozbitków” Louisa Evena publikowaną w MICHAELU wie-
le razy. Ta historyjka pozwala zrozumieć, jak system ban-
kowy nas okrada. Louis Even posiadał talent przekazywa-
nia poważnych zagadnień w sposób prosty, zrozumiały
dla każdego. On był profesorem. Potrafił się dostosować
do swojego audytorium, do swoich studentów. „Wyspa
rozbitków” pozwala nam zrozumieć sytuację każdego z
nas.

Międzynarodowi bankierzy, garstka osobników uzur-
powała królewską władzę bicia pieniądza. Przechwyciw-
szy tę władzę, stali się właścicielami całej planety. Od-
bierzcie im planetę, pozwalając im emitować pieniądze,
a oni szybko odbiorą ją z powrotem.

Papież Jan Paweł II

Z lubością powtarzamy słowa papieża Jana Pawła
II: „Istnieje pilna potrzeba, aby położyć kres skandalowi
ubóstwa na świecie! Reformą, którą należy przeprowa-
dzić bezzwłocznie, jest zmiana systemu finansowego!”.

Zachęcamy was do zgłębienia tego problemu, który
jest tematem książki: „Kredyt Społeczny w 10 lekcjach”
napisanej przez Alaina Pilote’a, „Od długu
do dobrobytu” J. C. Larkina i innych do-
tyczających ekonomii demokratycznej. 🙏

Marcel Lefebvre

